

kace a potrvají v zemi různé právní řády, je nutno pravidelným orgánům státní správy postavit po bok zvláštní orgán poradní, který by měl hlubší znalost věcí s dvojíostí právního řádu souvisejících, kterou pravidelné správní státní orgány osvojit si nemohou.¹⁰²⁾ Zákon z 10. července 1925 tvoří zatím poslední, ne ovšem konečný stupeň v unifikačním díle Francie. Jakým směrem brát se bude vývoj další, nelze zatím bezpečně seznati. Jisto je, že asimilační dílo ve Francii je daleko ještě svého ukončení, že těžko dá se dnes předvídati, kdy právní jednota na celém území Francie bude úplnou.¹⁰³⁾ Další vývoj i výsledek unifikačních prací závislým bude také od toho, jak vypořádají se ve Francii snahy, kryjící se s tradicí zcmě, s lnutím autonomistickým. Zmínka o tom, že hnutí toto jest silné, stala se již výše.¹⁰⁴⁾

¹⁰²⁾ Srv. cit. sněm. tisk »M«, str. 2. a 3.: »... il serait dangereux de confier l'application des textes en vigueur dans les trois départements recouverts à la connaissance exclusive des administrations centrales, peu au fait de la réglementation locale et mal préparées à ménager les transitions indispensables au passage d'un régime à l'autre;...« »... il doit être appelé à apporter aux Ministère le concours de ses avis, de façon à assurer aux intérêts alsaciens et lorrains toutes les garanties que le passage d'une législation à l'autre doit leur apporter...« »D'autre part, auprès des Départements ministériels qui ont, par suite des rattachements opérés, à connaître des questions alsaciennes et lorraines, il conviendra que ce haut fonctionnaire soit le conseiller éclairé faisant entendre son avis sur toutes les mesures pouvant modifier l'état actuel de la réglementation et pouvant avoir leur répercussion sur d'autres domaines législatifs où l'assimilation est moins avancée.«

¹⁰³⁾ Srv. cit. sněm. tisk »M« str. 2.: »L'oeuvre d'assimilation poursuivie depuis quatre ans, grâce à la procédure instituée par la loi du 17 octobre 1919, est donc loin d'être achevée, et l'on ne saurait prévoir actuellement avec précision à quel moment l'unité de législation sera complète entre nos trois départements et le reste du territoire.«

¹⁰⁴⁾ Pokud by stať nebyla doložena texty citovaných právních předpisů a sněmovních tisků neb jinými zvlášť uvedenými prameny, jsou jejím podkladem též zprávy dodané úřady. Poučení o veřejném právu a státní administrativě ve Francii poskytne též příručka: »Précis élémentaire de droit constitutionnel (organisation des Pouvoirs publics et Libertés publiques) par Félix Moreau doyen de la faculté de droit de l'université d'Aix-Marseille, Paris 1921.«

Trestný poriadok.

»Věstník Československé společnosti pro právo trestní« otiskol v čísle 4. roč. 1926 na str. 114. a 115. kritiku příručky »Trestný poriadok«, sostavenej z podnetu unifikačného ministerstva. Kritika zabýva sa tiež jazykovou stránkou príručky a vytýka príručke, že jej slovenčina je nedokonalá. K poznámkam kritiky, jazykovej stránky príručky sa týkajúcim, podotýka sa toto: »Neodpovedá skutku, že Fajnor-Zátorecký (»Právnický terminologický slovník« z r. 1923) prekladá slovo »meghallgatás« alebo »kihallgatás« do slovenčiny slovom »výslech«. Dôkaz: na stránke 109.

uvedeného slovníka stojí pre slovo »meghallgatás« slov. termin »výsluch«, meghallgatása a feleknek = výsluch stránok; meghallgatni = vyslúchnuť vyslyšať, vypočuť; na stránke 92. tohože slovníka: kihallgatás = výsluch; kihallgatást foganatosítani = výsluch vykonať. Nikde v celom slovníku nenachádza sa výraz »výsledch« a preto tvrdenie kritiky nie je v tomto smere správne. Neobstojí však ani ďalšia výtka, dľa ktorej by sa vraj slova »vyhľadávanie« (nyomozás = slovensky: stopovanie) v súdnej praxi všeobecne používalo, lebo podľa svedectva sudcov a štátnych zástupcov na Slovensku pôsobivších používajú tam sudcovia i právnici slova »stopovanie«; ale nehľadiac ani na prax, i so stanoviska jazykového doporúčovalo by sa — a to nielen v slovenčine, ale i v češtine — používať slova »stopovanie« ako výrazu príľehavejšieho a jazykove správnejšieho; mimo toho prekladá aj uvedený slovník na str. 119. slovo »nyomozás = stopovanie, nyomozni = stopovať, a až na druhom mieste uvádza výraz »vyhľadávanie« a »vyhledávati«, ako slovo české («č»). Slovník ten bol Slovenskou Maticou vydaný a revidovaný a nie je príčiny uchyľovať sa od neho. Slovo »pofażne« (illetőleg, bezüglich) zaiste nie je jazykove správne, avšak na označenie pojmu, ktorý má vyjadrovať, niet vhodnejšieho a príľehavejšieho slova, ktoré by po stránke právnickej v preklade obstálo. Mimo toho je v právnickej literatúre už zažitá. Ostatné výtky treba, ako vecne nedoložené, rovnako tak odmietnuť. **Za správnosť a slovenskosť textov, prevzatých z prameňov slovenských, ku ichž pozmeneniu autori príručky »Trestný poriadok« neboli oprávnení, samozrejme nemôžu autori títo činení byť zodpovednými.**
